

يوسف ان اوتارئي اڪائي

پيدائش 2:37 - 32 , 42:41 - 49 , 41:41 : 53 - 45

يعقوب را ٻارن ڏيڪرا هئا.
يوسف ان بنيامين ٻڌون پي نونا
هئا.

زئيون يوسف هٿرون ورهون رو هتو
تئيون آپرون پايون پيڙو
آپرا ٻاپ ري ريڊيون ان ٻاڪري سارتو.
ان زون اوتار پائي ڪئين ڏوه ڪرتا
تو يوسف آوين آپرا ٻاپ ننه همپراوتو.

يعقوبُ آپرون ڏيڪرون موئين ٿي يوسف ٿي گهڻو پريم ڪرتو
ڪم تو او اوتا را گهرڊاڀن ۾ ٿيو تو.
اوتہ يوسف ھاڙو ڪاس گھنگھو ٿوراڻو تو.
يوسف ري پايي زويو جي اوتون رو باپ
اوتا نته پيزون ٿي گهڻو پريم ڪرڻھ
تيام يوسف ٿي وير راکتا.
اوتا ٿي ھاوڙ وات ٿي نه ڪرتا.

ھيڪ رات يوسف نته شپنو آيو.
زئبون اوتہ آپرون پايون نته شپنو ھمپرايو
تعيون او ماڳي گهڻو وير راکوا مڌيا.

وات ام ھتتي.

يوسف ڪيڏو

“راتي مون نته اي شپنو آيو تو.

آپي ٻڌائي ڪيتر موئين لٻارو ڪرتا ربا

ان لئين پوڙا ٻونڌتات ربا.

اوچتو مارو پوڙو اوتين اوپو ٿيو.

پسٽه تمارا پوڙا اوتا ري پيوڙيئي ڦري آيا

ان مارا پوڙا ري پڳي پڙيا.”

پادشا اوتون نته مصر موئين
گوشن نومي علاقا موئين ربوا ڏيڏا.

ھيوٽه نمونته يعقوب رٿي پيڊيئي،

جيا نته اسرائيلي قوم ڪٿھ،

مصر ملڪ موئين ربوا مڌي.

اوتنه مصر ملڪ موئين اسرائيلي قوم وڌتتي رٿي.

تمي مصر ملك را گوشن نومي علاقا موئين ريشو.

پسته تمي مون دوكٽرا هوشو

ان هون تمون ننه كاذا پيدا رو ڏي هيڪيه.

اي ڏڪار هزون پونسون ورهون هودِي ريشي.

مون ڪن آوو را،

نڪا تمي، تمارو ڪٽم،

ان تمارو مال، ٻڌائي پوکي مري زاشو.”

هوءَ تمي ٻڌائي مون ننه اوڙڪي هيڪوه،

ان بنيامين، تون پڻ مون ننه اوڙڪي هيڪه جي هون يوسف سون.

ٻا ننه ڪيا پرو

هون مصر ملك موئين موتو منڪ سون.

اوتان ننه ٻڌوئي ڪئين همپرايا جئين ڪئين تمي ڏيڪيوه.

ان اوتان ننه ايئنه جلدي تيڙي آوو.

پاڻي پاسا ڪنعان ملك موئين ڳيا

ان آپرا ٻاپ يعقوب ننه مصر موئين تيڙي آيا.

او آڀريون اڪيون ننه تيڙي آيا

ان جئين ڪئين اوئون رو هتو او پيرو لي آيا.

يوسف اوئون ٻڌون ننه ڏيڪين گهڻو ڪش ٿيو

ان اوئون رئي پاڌشا ٿي اوڙڪوڻ ڪراوئي.

اوتان ري پاڻي ڪيڏو

”تون آڀ ننه ڪي هزمهه؟“

تون رازا ٿين امون مانه حڪم هلاويه ڪي؟“

يوسف را پاڻي آيوو شپنو همپرايا ري ڪري

اوتان ٿي ماڳي گهڻو وير راڪوا مڏيا.

هيڪ ڏي يوسف ننه وڙي پيرو شپنو آيو

ان اوته آڀرون پايون ننه همپرايو.

”راتي مون ننه وڙي پيرو شپنو آيوه.“

هورز، سنڌر ان اڳياره تارا

ماري پڳي پڙتات ربا.”

اُوته آڀرا ٻاپ ننه پڻ شپنو همڀڙايو.
اُوئا رنه ٻاپ اُوئا ننه وڙگاتون ڪيڏو
“ اي ايوو ڪيوو شپنو سته؟
تُون ام هزمئه

هُون، ان ٿارئي مان ان ٿارا پائي
امي ٻڌائي ٿاري پڳي پڙشون، ڪي؟”
يوسف را پائي اُوئا ري موتائي ري ڪري
اُوئا ٿي وير راکتا.
پڻ اُوئا رو ٻاپ ايئون واتون مانه ويچار ڪرتو ريو.

يوسف ننه اُوئا پائي ويسهه.

هُوته يوسف را پائي
سڪه علاقا ري شيم موئين
آڀرا ٻاپ ري رييون ان پاڪري ساروا گيا تا.
هيك ڏي يعقوب يوسف ننه ڪيڏو
“ تُون سڪه زا. اُوته تارا پائي رييون ان پاڪري سارنه ربا.
يوسف ڪيڏو
“ ٿيڪ سته، ٻا .
هُون زائونهه.”

اي ڏڪار رو رُوڳو پيزو ورهه سته.
ڏڪار را پيزا پونس ورهه هزون ريل سته.
اُوئون ورهون موئين قصل نئين تته.
پڳوون مُون ننه مور ٿي تمون ننه پچايا هارو ميليو تو
زم تمي نه مرو،

ان تمارا ڏوئيترا پوترا ڌرتي مانه رنه.
تمي نئين، پڻ پڳوون مُون ننه ايتهه ميليو تو.
اُوته مُون ننه
پادشا رو ٻڌون ٿي موتو وزير نايو.
هُون ٻڌائي مصر ملڪ رو وزير سون.

هُوته تمي جلدِي ٻا ڪن زائو
ان اُوئا ننه آڀرا ڏيڪرا يوسف رو اي نياپو ڏيا
“ پڳوون مُون ننه
ٻڌا مصر ملڪ رو وزير نايوه.
تمي مُون ڪن جلدِي آوو را.
تمي، تمارا سوڪرا ان سوڪري،
پوترا ان پوتري،
تماري رييون، پاڪري، گائو مال،
ان ٻڌوئي ڪئين لين آوو را.

يعقوب كيدو

“ تون زا. كبر كادي او.

تارا پائي هازا هورا سته كا نا؟

رديون ان باكري نيك سته كا نا؟

پاسو آوين مون نته كبر ذي.”

تيام يوسف ارون پايون رئي كبر چار ليذا هارو

حبرون نومي ميدون تي ررونو ثيو

جيته او بذاتي پينا تا.

سك پوگين او ارون پايون نته

شيم موئين ايل اول گوتتوت ريو.

هيكه منك اوتا نته ديكين پونسيو

“ تون كي گوتته ريو؟”

يوسف كيدو

“ هون مارون پايون نته گوتونه ريو.

او رديون ان باكري سارته.

تمون نته اوتون رئي كبر هوته

تو مون نته همپراوو.

پائي اي هومپرين بيئوتا پرا

ان كئين جواب نه ذي هيكيا.

يوسف اوتون نته دوكتر ايا رو كيدو

ان زئيون دوكتر ايا، تعيون يوسف اوتون نته كيدو

“ هون تمارو پائي يوسف سون

جيا نته تمې مصر هومو ويسيو تو.

تمې مون نته ويسيو پرو

توئي پڻ دك ان گنتي موئين مت ريو.

هاس ږ پگړون آپ مون نته ايته ميليو تو.

اوتنه هم تيام كړيو زم منك جيوتا رته.

يوسف آپ نئه آپرون پايون هومو اوژکاوئه

هزون هُوڊي يوسف آپرا من ري واتون ساوي نتي ڪري
 پڻ همئنه آپري واتون هتارڙي نه هيڪيو.
 تيام اُوئه نوڪرون نئه ڪيڏو، “تمي ٻڌائي ٻارا نيهرري زائو.”
 پسئه يوسف آپ نئه آپرون پايون هومو اوژکايو.
 اُو رُونڳو روڪي نه هيڪيو،
 ان اتو زور ٿي رويو
 جي مصر را ٻارا اُوپل منڪ پڻ هومپري ڳيا.
 هت ۾ ايئا وات رئي پاڌشا را مولات رون منڪون نئه ڪهر پڙئي.

يوسف آپرون پايون نئه ڪيڏو
 “هون يوسف سون، تمارو پائي.
 ڪي آڻو ٻاپ هزون هُوڊي حياتي سئه؟”

منڪ ڪيڏو:
 “ اُو ايئنه هتا پڻ ڳياھ ٻرا.
 مئين اُوئون نئه ام ڪيتون هومپريا تا
 هالو آبي ڏوتين هوما هالون.”
 پسئه يوسف ڏوتين ڳيو ان اُوئنه اُوئا را پائي ڏيڪيام آيا.
 اُوئي يوسف نئه شيتا ٿي پاڙين
 اُوئا نئه ماريا رئي صلاح ڪري.
 اُوئي آيت موئين ڪيڏو
 “ اون شينا ليڏا وارو آوئھ ريو.
 ليو، اُوئا نئه مارون پرو
 ان لاش نئه هُوڪي ويرري ۾ ڦڳوڙون پري.
 آبي اي پونهونو ڪر شون
 جي ڪوڪ جهنگلي زناور اُوئا نئه مارين ڪائي ڳيوھ.
 پسئه زوشون، پلا
 اُوئا رون شپنون رو ڪي تئھ؟”

بتون ٿي موتو پائي روين هتو
 ان او يوسف نته پچاوا ڪرتو تو.
 اوته ڪيڏو
 “ يوسف نته آبي مارون نئين ان نڪو ڪئين هئون.
 روگو اوتا نته ايتا هوڪي ويري ۾ قڳورون پرو-”
 هائي اوته تيام ڪيڏو
 زم يوسف نته پچاوين
 پاسو اوتا را باپ ڪن ميلته پرو.

زئيون يوسف اوتته پوگيو
 تئيون اوتي اوتا رو ڪاس گهنگهو اوتاري ليتو

ساڻ، جي هون سوڪرا ووڻو پاسو امارا باپ ڪن زائيه
 تو امون پيرو سوڪرا نته نه ڏيڪين
 امارا باپ رو اوته ئي توڻه هاھ نيھري زاشي.
 اي سوڪرو امارا باپ را پيت را اونترا سته.
 هيڪ پيزئي وات پڻ سته.
 مئين آڀرا باپ نته ڪيڏو
 جي هون آپ سوڪرا رئي همپار ڪريه
 ان اوتا نته پاسو تيزي آويه.
 جي سوڪرو اوتا ڪن وڙي نئين زائيه
 تو ڏوه بتوئي مون مانھ پڙشي.
 ساڻ، ميريونئي ڪرين ايتا سوڪرا نته
 مارون پايون پيرو زاوا ڏيو
 ان مون نته آڀرو ڳلوم ڪرين راکو.
 هون ايتا ووڻو مارا باپ ڪن نئين زائي هيڪون.
 جي سوڪرو پاسو وڙي نه زائيه
 تو امارو باپ مري زاشي.
 ان هون اوتا رو ڏڪ زوبا جيوو نئين ريون .

ان ٻڌي پائِيي يُوَسف نَہ زہالينَ ھُوڪِي وِري ۾ ڦڳوڙيو پرو.

ڪئِينڪ ڏير ڪيڙ

اُو روتِيي ڪاوا مڌيا.

تعيون اُوئي ڪئِينڪ اسعمائِيلِيون نَہ مِصر ملڪ ھوما زاتون پاريا.

واپاري وڪر وونا ان ڳونڌ را اُونٺ پرينَ

لي زاتات ربا.

پايون موئين ٿي يهُوداه نومي هيڪنہ پائي

پيزون نَہ ڪيڏو

“ ليو، اُوئون منڪون نَہ يُوَسف ويساتو ڏيون پرو.

اُوئا نَہ ماربا ٿي آپون نَہ ڪي وٽشي؟

سَہ تو آڻو آڻو پرو پائي نا؟”

تيام اُوئي يُوَسف نَہ وِري موئين ٿي توئينَ بارو ڪاڍيو

ان اُوئون منڪون ڪن

چانڌي رون ويهون تولون ۾ ويسيو پرو.

واپاري اُوئا نَہ مِصر ملڪ لينَ ڳيا پرا.

زئيون پايي يُوَسف نَہ اُوئون واپاريون ري هاڻي ويسيو

اُوئہ توئہ موتو پائي رُوڀن نتو.

پاسو آوينَ اُوئہ زوبو

پسَہ تمِي ڪيڏو تو

“ جي تمارو پائي تمون پيڙو نئين آوئہ

تو ھون تمون نَہ مُون ڪن آوَا نئين ڏيون.”

زئيون امي پاسا آڀرا ٻاپ ڪن ڳيا

جئِين تمِي ڪيڏو تو امي اُوئا نَہ ھمپرايو.

ڪئِينڪ وڪت ڪيڙ امارئہ ٻاپ امون نَہ

ايئہ مِصر موئين وڙي ڏون لايا رو ڪيڏو.

پڻ امي اُوئا نَہ ڪيڏو

“ امي نئين زائي هيڪون.

جي امارو نونو پائي امون پيڙو نئين هالئہ

تو ملڪ رو وزير امون نَہ آپ ڪن نئين آوَا ڏئہ.”

امارئہ ٻاپ امون نَہ ڪيڏو

“ تمون نَہ ڪٻر سَہ ماري ڏوشي راخيل را رُوڳا ٻي ڏيڪرا هتا.

هيڪ تو اڳي ڳمائي ڳيوھ.

جهنگلي زناوري اُوئا نَہ ماريو هوشي پرو

ڪم تو او ڳيو پرو ان پاسو وڙينَ ڪيڏي نه آيو.

ھوئہ جي تمِي ايئا نَہ پڻ تيڙي زاشو

ان ايئا نَہ ڪئِينڪ ٿيو

تو ھون تمارا ڏيڏل ڏُڪ موئين مري زائيه.

ھون گھڻو گھريو سون.”

جي يوسف ويرِي موئين سڻه ٿي نئين .
 ڏکي ٿين اونه آڀرا لوگهڙا قاتبا پرا .
 اونه آڀرون پايون ننه ڪيڏو
 “سوڪرو اوڻه سڻي نئين .
 هونه هون ڪي ڪرون؟”

پسڻه پايي باڪرو هلالين
 اونا را لوتِي ٿي يوسف رو گهنگهو ڪرڙيو .
 او گهنگهو آڀرا باپ ڪن لي ڪيا
 ان ڪيڏو
 “امون ننه اي گهنگهو زڙيوه .
 ڪي اي يوسف رو سڻه؟”

يعقوب يوسف رو گهنگهو اوڙڪين ڪيڏو
 “هوڻه، اي تو يوسف رو سڻه .
 ڪيڪ جهنگلي زناور اونا ننه مارين
 کاڌوه پرو-”

يهوداه يوسف ڪن زائين ڪيڏو
 “ ساڀ، ميرپوني ٿي مون ننه بولوا ڏيو .
 مون ٿي رينهاو مت .
 تمي پادشا ري جگا مانه سو .
 ساڀ، تمي امارا باپ
 ان امارا پائي را پارام پونسيو تو .
 ان امي ڪيڏو تو
 “ امارو گهريو باپ سڻه
 ان امارو هيڪ نونو پائي پڻ سڻه
 جيو باپ را گهريو پڻ ڀر زلميو تو .
 ايڻا سوڪرا رو پائي مري ڪيو
 ان همڻه ايڻا ري مان رون باڙون موئين ٿي
 روڳو اي هيڪه پچل سڻه .
 ان امارو باپ ايڻا ٿي گهڻو پريم راکهه .

ساڀ، تمي امون ننه سوڪرو تيڙي آيا رو ڪيڏو تو
 زم تمي اونا ننه زوئو .
 امي ڪيڏو تو جي سوڪرو آڀرا باپ ننه ساڏين نئين اونه
 ڪم تو سوڪرو باپ ننه ساڏين اونه رو
 تو امارو باپ مري زاشي .

يوسف ڪيڏو

“ ٺا، اي نيڪ نٿي.

رُوڳو اُو جيا ڪن پيئالو هتو مارو ڳلوم ٿيشي.

تمي پيڙا ٻڌائي پلئه آڀرا ٻاپ ڪن زائو. ”

يعقوب نئه اتو ڏڪ ٿيو جي اُوئه آڀرا لُوگهڙا ڦاڙيا پرا.

ان اُو گهڻون ڏيئون هُوڏي يوسف هارو روتو ريو.

اُوئا را ٻڌائي ڏيڪرا ان ڏيڪري اُوئا نئه حوصلو ڏيوا آيا

توئي پڻ اُوئه اُوئون رئي وات نه مونئي.

اُوئه روتئه روتئه ڪيڏو

“مارو يوسف ڳيوه پرو.

هُون مرتون هُوڏي اُوئا را ڏڪ موئين ريه. ”

اُو واپاري جيا يوسف نئه مصر موئين لي ڳيا تا

اُوئي اُوئنه يوسف نئه

پادشا را هڪا وزير ڪن ڳلوم ڪرين ويسيو پرو.

يوسف مصر ملك رو وزير تھ

يوسف مصر موئين گھڻي تڪليليون ويني
پڻ ڀڳوون ٻڌيون تڪليليون ۾ اوتار پيرو هتو.

ڀڳوون يوسف ننه ايوي هزم ڏيڏي تي
جي او شپنون رو مطلب پڻ همپراوي هيڪتو.
هيڪ وار زئيون مصر را يادشا ننه شينا آيا
يوسف اوتار ننه شپنون رو مطلب همپرايو.
اوتار يادشا ننه امر ڪيڏو

“ هات ورهه نائوڪو قصل تيشي پڻ تيا ڪيتر پيزا هات ورهه
قصل هاو نئين تنه ان ڏڪار پڙشي.”

يايون ننه اتو ڏڪ تيو جي اوتار آيا لوگهڙا ڦاڙيا پرا.
پسته وڙي گوتون گهڙيون مانه نوڪين پاسا شهر موئين ڳيا.

يهوداه بنيامين ننه پچاوا ڪرڻ

زئيون پائي پاسا آيا تو يوسف هرون هوڏي گهري هتو.
او آوين اوتار ري پڳي پڙبا.

يوسف ڪيڏو

“ تم اي ڪم ڪريو؟

تمون ننه اي ڪم ڪري نتي ڪي جي هون اڏائي آڪري ٿي
هر وات رڻي ڪم پڙي هيڪونه؟”

يهوداه ڪيڏو

“ امي ڪي ڪي هيڪونه؟

امي ڪم ڪرين تمون ننه همپراون جي امي ڏوه نتي ڪريو؟
ڀڳوون آپ امون مانه ڏوه ڏيڏوه.

نه روڳو او جيا ڪن پيئالو هتو پڻ امي ٻڌائي تمارا گلوم سون.”

اُوته پادشا ننه ڏون پيرو ڪريا رئي ان ڏڪار هارو راکيا رئي صلاح ڏيڻي .
 اوئا رئي صلاح پادشا ننه اتي وئي
 جي اونه يوسف ننه پورا مصر ملك رو وزير نايوه .
 زبون مصر رنه پادشا اوئا ننه ملك رو وزير نايوه
 تيون يوسف تربه ورهون رو هتو .

هات ورهه نائوڪو قصل تيو .

يوسف ٻڌا ملك موئين وي وين حڪم ڏيڏو
 “ٻڌون شهرون موئين تمي آهه پاهه ڪيترون رو ڏون
 پيرو ڪرين راکيا .”

ايئون هاتون ورهون موئين اتو ڏون تيو جي توڙيا تئي بارو هتو .

قصل رون نائوڪون هاتون ورهون ڪيڙ

زم يوسف ڪيڏو تو ام ڏڪار را هات ورهه شروع تيا .

ڌرتي رون ٻڌون ملكون موئين ڏڪار هتو پڻ مصر موئين ڏون هتو .

زبون مصر موئين منڪون ڪن کاڌو کڻي گيو

تيون او پادشا ڪن ڏون ليوا گيا .

پادشا اوئون ننه ڪيڏو “ يوسف ڪن زائو .”

پسته يوسف ڏون را پنڌار ڪولاوين

منڪون ننه ڏون ويساتو ڏيورايو .

پوري دنيا تئي منڪ مصر ملك ۾ ڏون ليوا آيا .

نوڪر ڪيڏو

“تماري وات نيڪ سه .

پڻ روگو او منڪ جيا ڪن پيئالو نيهرشي

مارو گلوم تيشي ان پيزا ٻڌائي آڙاڙا سه .”

پسته اوئي هتيڪي گهڙيون تئي گوئون نيسي اوتاري

ان اوئون را موندا ڪوليا .

نوڪر ڏيون تئي گوئون موئين گوتوا مڏيو .

موتا ري گوڻ تئي لين نونا ري گوڻ هوڏي هيڪ هيڪ ڪرين گوتيو .

نيٺ بنيامين ري گوڻ موئين تئي پيئالو نيهريو .

يوسف را پاڻي مصر ملڪ موئين ڏون ليوا آوڻه

ڪنعان ملڪ موئين پڻ ڏڪار هتو جيئنہ يعقوب ان اوتا رئي اڪائي ريتي .
 زئيون يعقوب ننه اي کبر پڙي جي مصر ملڪ موئين ڏون سئہ
 تئيون اوتہ آپرون ڏيڪرون ننه ڪيڏو
 “تمي ڪم ڪاڀا ڦاڙين هيڪا پيزا هوما زوئين بيناه؟
 مئين هومپڙيوه جي مصر موئين ڏون سئہ .
 اوتئہ زائين آيون هارو ڏون ويساتولي آو
 نڪا آبي ٻڌائي پوکي مري زاشون-”

“ مارئہ ڏئي تمون ٿي اتئي پلائي ڪريه
 توئي پڻ تمي ڪم اوتا ٿي آڏا ووداه؟
 اوتا رو چاندي رو پيئالو ڪم سوري آياھ؟
 هائي او پيئالو سئہ جيا موئين او آپ پيئہ .
 هائي پيئالو او سئہ جيا ٿي او اڍائي آڪري ڪرئہ .
 اي تو تمي الهائي ڪراپ ڪوم ڪريوہ-”

زئيون نوڪر اوئون ڪن پوگيو
 زم يوسف اوتا ننه ڪيڏو تو، اوتہ همروم ڪيڏو .
 تو اوئي ڪيڏو
 “ ساڀ، تمي ڪي ڪوه ريا؟
 امي تو ملڪ را وزير رو پيئالو نئي سوريوہ .
 تمون ننه کبر سئہ او پيئها جيا گوئون موئين ززيا تا
 امي پاسا اوٿيا تا .
 تمارا ڏئي را گهر موئين ٿي، پلا ،
 امي ڪم ڪرين هيم ڪا سونڌئي سوري هيڪونه؟
 ساڀ، امون موئين ٿي جي ڪياڪ ڪن پيئالو نيهريئہ
 تو اوتا ننه پئنه مارو پرو .
 ان امي پيزا ٻڌائي تمارا گلوم تيشون-”

تعيون يوسف را ده موتا پائي

مصر موئين دون ويساتو ليوا گيا.

پن اوتا رو نونو پائي بنيامين

گهري ربو.

يعقوب پيزون پايون پيزو بنيامين ننه نه ميليو

كم تو او پيئاتو تو جي اوتا ننه كئينك ٿي نه زائو.

رؤگا يوسف ان بنيامين بي ٿي پائي

يعقوب ري لاذڪي ڏوشي راخيل ٿي هتا.

يوسف مصر ملك رو وزير هتو

او آب پوري دنيا رون منكون ننه

دون ويساتو ڏيتو.

اوتا را پائي پن آيا ان اوتا ڪن پوگين

اوتا ري پگي پڙيا.

يوسف رون آيرون نونپزون موئين ٿي

اوتون ننه کاڌو وراوين ڏيڏو.

ان بنيامين ننه پيزون ٿي

پونس حصا وڌارنه ڏيڏو.

پسئه ٻڌائي ڪائي پين ڪش ٿيا.

يوسف رو پيئالو گمائي زائو

پسئه يوسف نوڪر ننه هاڏ ڏين ڪيڏو

“زتو دون اي منڪ اڻپاڙي هيڪهه، اتي ايئون ري گوتون پر پري.

ان پسئه هر هيڪ را پيها پاسا ايئون ربون گوتون موئين نوڪ پرا.

مارو چاندي رو پيئالو ربو او ٻڌون ٿي نونا پائي ري گون موئين

پييهون پيزو نوڪ پرو.”

زم يوسف ڪيڏو تو، نوڪر ام ڪريو.

پيزنه ڏي هوار رئي ويلئي اوتون ننه زايا رئي موڪل زڙي.

يوسف را پائي شهر ٿي توڙڪاڪ شيتي گياتا،

تعيون يوسف آرا نوڪر ننه ڪيڏو

“تون اوتون منڪون لار زا.

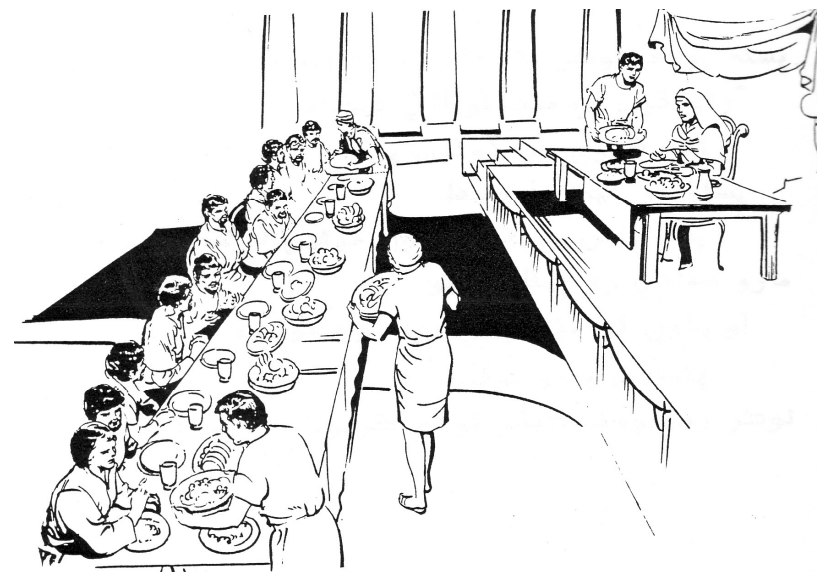
ان اوتون ڪن پوگين اوتون ننه ڪي

يوسف اوتون نئه زوئين اوڙڪيا جي اي مارا پائي سئه،
 پڻ اشيندا را زم اوتون ٿي وودو.
 اوتئه روپ ٿي اوتون نئه پونسيو
 “ڪيئون آياھ؟”
 اوتئي ڪيدو

“امي تو ڪنعان ملڪ ٿي ڏون ليوا آياھ.”
 يوسف تو اوتون نئه اوڙڪيا پڻ اوتئي يوسف نئه نه اوڙڪيو.
 پسئه يوسف نئه آيون را پارام شپنا ياد پڙيا، ان ڪيدو
 “تمي جاسوس سو.

تمي مصر ري ڪمزوري زووا آياھ.”

يوسف هيڪئه پاهئه هيڪلو بينو تو
 ان اوتئا را پائي پيزيل بينا تا.
 مصر را منڪ جيا اوتئه ڪاتا
 او ڌار بينا تا
 ڪم تو او ڪنعان ملڪ ٿي اول عبراني قوم ٿي
 شپ ڪرتا.

يوسف را پائي اوتئا هوما بينا تا
 ان اوتئه اوتون نئه عمر پرموئئه
 موتا نونا بهاريا تا.
 او آب نئه نمپروار بينل ڏيڪين
 حيرون ٿي ڳيا.

اُوئي ڪيڏو

“نا، ساڻ. امي تمارا ڳلوم سون.

امي ڏون ويساتو ليوا آياھ.

امي ٻڌائي پائي سون.

امي جاسوس نٿي، امي ڳريپ منڪ سون.”

پڻ يوسف اوتون نٿو ڪيڏو

“نا. تمي امارا ملڪ ري ڪمزوري

زووا آياھ.”

اُوئي ڪيڏو

“امي ٻارڻه پائي هتا.

امي ٻڌائي هڪا پاپ را ڏيڪرا هتا

ڪنعان ملڪ موئين هڪ پائي مري ڳيو

ان نونو پائي امارا پاپ ڪن سٺه.”

يوسف اوتون رو حال پونسيو

ان پسته ڪيڏو

“تمي مون نٿو آڀرا گهريدا پاپ را پارام همپرايو تو

او ڪم سٺه؟ او هازو هورو ان تڪيون م سٺه؟”

اُوئي وڙندي ڏيڏي

“تمارو ڳريپ ڳلوم، امارو پاپ هازو هورو ان تڪيون سٺه.”

وڙي او يوسف ري پڳي پڙبا.

يوسف ايل اول زوبو ان آڀرا پائي بنيامين نٿو زوئين ڪيڏو

“ڪي اي تمارو نونو پائي سٺه جيا را پارام تمي مون نٿو ڪيڏو تو؟”

يوسف بنيامين نٿو ڪيڏو

“پڳوون تون نٿو آشيرواڏ ڏٺه، مارا ڏيڪرا.”

يوسف بنيامين نٿو ڏيڪين اتو ڪش ٿيو

جي اوٽا نٿو رونغو آوا مڏيو.

تيام هت ڏين ڪمرا ٿي بارو نيهره ڳيو،

ان آڀرا ڪمرام زائين اوٽه رويو پرو.

پسته او مونديو ڏوئين وڙي پاسو آيو.

اوٽه نوڪرون نٿو کاڌو ڪورايو رو ڪيڏو.

يوسف را پائي پيرا روئي ڪاڻھ

نوڪر اوتون ننه گهر موئين تيڙي گيو ان پڳ ڌويا هارو پوئي ڏيڌو.
اوتون رون گهڙيون ننه پڻ سارو نوڪيو.
نوڪر اوتون ننه ڪيڌو او يوسف پيرا روئي ڪاشي.
تئين اوتي يوسف ننه ڏيڌا هارو سوڪڙي تيار ڪري.

يوسف وڙي ڪيڌو

“توئي پڻ هون تمون ننه جاسوس هڙمونھ.

هون ڪبر پاڙيه جي تمې مون ننه هاس ڪيڌوه ڪا ڪوڙ.

هون تمون ٻڌون ننه ايئنه ٿوئا موئين پوريه ان تمون موئين ٿي هيڪ پاسو

گهري زائين، نونا پائي ننه تيڙي آئه.

جي تمې اوئا ننه نئين تيڙي آو تو هون ام هڙميه جي تمې جاسوس سو.

هون يادشا رو هون ڪائين ڪونه هون تمون ننه تئين هڙوڊي نئين ساڌون

زئين هڙوڊي تمارو نونو پائي ايئنه نئين آئه.”

تيام يوسف اوتون ننه ترڻ ڏي ٿوئام پورين راکيا.

زئين يوسف پورون رو آيو

تئين اوتي اوئا ننه سوڪڙي ڏيڌي

ان اوئا ري پڳي پڙيا.

ترٿمئڻ ڏي يوسف اُوتون نئڻه آپ ڪن تيڙاوين ڪيڏو

“هُون پڳوونَ نئڻه مونونھ. تيام هُون تمون نئڻه موت رئي سزا نئين ڏيون.
جي تمون موئين ٿي هيڪ زڻو ايئڻه ٿوڻام رڻه، تو هُون تمون پيزون ٻڌون نئڻه
ساڏيھ پرا.

پيزا پلئڻه ويساتو ليڏل ڏونَ لينَ گهري زائڻه زم تماري اڪيون پوکي نه مرڻه.
پسئڻه تمڻي آپرا نونا پائي نئڻه مُون ڪن تيڙي آيا.

تئين اي وات ساوئي ٿيشي جي تمڻي مُون ٿي هاس ڪيڏو،
ان پسئڻه هُون تمون نئڻه موت رئي سزا نئين ڏيون.”
يوسف جي ڪئين ڪيڏو تو، اُو اُوڻا وات مانھ اُوپا ربا.

اُو هيڪا پيزا نئڻه ڪيوا مڏيا

“جيوو آبي آپرا پائي يوسف ٿي ڪريو ايوو آپون ٿي ٿئھ ريو.
زئين اُو تڪليپ موئين هتو اُوڻه آپون ٿي مدت مونگي
پڻ آبي اُوڻا رئي نه هومپڙي.
تيام آپون نئڻه ايوي تڪليپ ٿئھ رئي.”

رُون ڪيڏو

“مئين تمون نئڻه ڪيڏو تو، نا اُوڻا نئڻه ڪئين مت ڪرو پڻ

تمڻي مارئي وات نه مونئي. اُوڻا را موت رو ايوزو هُوڻه آبي پرونھ ربا.”

ان آيري گُوڻون ڪولي. هر هيڪ گُوڻ موئين امون نئڻه امارا هاگي ڏيڏل پئيها
پاسا زڙيا.

امون نئڻه ڪپر نئي جي ڪيئڻه پئيها ميليا. امي اُو ٻڌائي پئيها پاسا لين آياھ.
ان پيزا پئيها پڻ لين پيزو ڏونَ ويساتو ليوا آياھ.”

نوڪر ڪيڏو

“پيڻا مت!

اُو پڳوونَ جيا رئي پوزا تمڻي ان تمارو ٻاپ ڪرڻه اُوڻه تماريون گُوڻون موئين
پئيها نوڪيا هوشي.

مُون نئڻه تو ڏونَ را پئيها زڙي ڪيا تا.”

پسئڻه نوڪر شمعونَ نئڻه ٿوڻا ٿي ٻارو ڪاڊين پايون ڪن تيڙي آيو.

يُوسف هُرمي گُيو جي اُو ڪي ڪٺ ربا پڻ اُوئون نٿ ڪئين ڪڙ نه پڙئي جي
 اُو هُرمٿه ريو ڪم تو اُوئون ٿي واتون ڪرتون يوسف آڀري ٻولي ۾ نٿو ٻولتو
 پڻ ٻيڙو منڪ يوسف ريون واتون رو ترجمو ڪرين
 اُوئون نٿ هَمپڙاوتو.

زم يوسف نوڪر نٿ ڪيڏو تو،

يُوسف روبا جيوو ٿيو تو، پڻ اُو آڀرون پايون هومو روبا نٿو ڪرتو.
 تيام اُو گُيو پرو.
 زئين روئين سونو ريو ان ٻوليا جيوو ٿيو تئين وڙي پاسو آيو.
 پسٿه اُوئ شمعون نٿ ٿوٿام پوريا هارو سونديو ان ٻڌون پايون هومو اُوئا نٿ
 ٻونڌيا رو حُڪم ڏيڏو.

همروم اُو پايون نٿ يوسف ري گهري تيڙي گُيو.

هايت و ات يوسف رون پائون نٿ پيڪ موئين نوڪيا پرا.

يُوسف را پائي پاسا گهري زائھ

اُوئي سوچيو

يُوسف آڀرون نوڪرون نٿ ڪيڏو “ اُوئون ري گُئون ڏون ٿي پري ڏيو

ان اُوئون نٿ پنڌ هارو کاڌو ڏيو. ”

اُوئ نوڪرون نٿ اي پڻ ڪيڏو

“ اُوئون را هر هيڪ را پئيا آڀري آڀري گُو موئين هتاڙين

ٻڌون نٿ پاسا ڏيو پرا. ”

نوڪري همروم ڪريو.

“ وزير امون نٿ ايئته تيام تيڙاوي زائھ ريو ڪم تو امارون گُئون موئين

پيرهيان چڪر مانھ پئيا نوڪل هتا.

امون نٿ مارشي امارا گهڙيا کوهي ليشي ان امون نٿ گُوم ڪرشي پرا. ”

تيام يوسف را گهر را مونگيڙا مانھ آوين اُوئي نوڪر نٿ ڪيڏو

“ ساڀ، امارئي وات هومپرو.

امي مور ۾ پڻ ڏون ليوا آيا تا. پاسا گهري زاتون امي ٿڪيا هارو اُويا ربا

پسئ پائي ڏون ري ڳوٺون آبرون گهڙيون مانھ نوکين

گھرون ھوما رونا ٿيا.

جيا ماڳ اوئون نئ رات تڪو پڙي اوئئ ھيڪئ پائي گهڙيا نئ ساريا

ھارو

آپري ڳوٺ ڪولي.

ڳوٺ را مونيئا موئين اوئا نئ آبرا پئيا زڙيا.

اوئ آبرون پايون نئ ھاڏ ڏين ڪيڏو، مارا پئيا مون نئ پاسا ڏيڏاھ را.

اي پڙياھ ماري ڳوٺ موئين.

يعقوب اوئون نئ ڪيڏو

“ جي پيزو ڪوئي طريقو نه زڙئ تو پسئ بنيامين نئ تيزين پلئ زائو.

مصر ملڪ را وزير نئ ڏيڏا ھارو آڀا ملڪ ري ڪئينڪ ڪاس ڪاس شينھون

لي زائو. ان پئيا پڻ پئا ڪرين لي زائو.

تمون نئ پاسا ڏيڏل پئيا وڙي اوئا نئ ڏيا.

متون اوئي پولاين ڳوٺون ۾ نوڪيا ھوئ پرا.

تمي بنيامين نئ تيزين ھت ۾ مصر ھوما وو پرا.

پڳون ڪرئ جي ملڪ رو وزير تمون ماٿئ ڏيا ڪرئ

ان بنيامين ان تمارا پيزا پائي نئ تمون پيزا پاسا اووا ڏئ.

جي مارا ڏيڪرا ڳمائي زاشي تو ھون ڪي ڪريھ؟”

تئين پائي بنيامين نئ تيزين وڙي مصر ڳيا.

او پئا پئيا ان ڪنعان ملڪ ري سوڪڙي پڻ لي ڳيا.

زئيون او مصر پوڳيا تئين او يوسف ڪن ڳيا.

يوسف آبرا پائي بنيامين نئ اوئون پيزو ڏيڪين

آبرا گھر را نوڪر نئ ڪيڏو

“ ايئون نئ ماري گھري تيزي زا. اي پپورون رئي روئي مون پيزا ڪاشي.

مال ھلاين مونھ روندئي.”

اُٿا ري ڏيکري ڪيڏو

“ اُو آڻي اڪائي را پارام ام پُونسيوت تو ڪي تمارو باپ حياتي سئو؟

تمارو پيڙو ڪوئي پائي سئو؟

پسئو امارئو اُٿا نئو همپراوو پڙيو. امون نئو ڪيوئي ڪپر هتئي جي اُو امون

نئو ام ڪيشي آڻا پائي نئو تيڙي آوو؟”

پسئو يهوداه آڻا باپ نئو ڪيڏو

“ سوڪرو امون پيڙو ميلو تو امي همئو رونا تيشون.

جي آڻي ام ڪرشون تو پوکي نئين مرون. هُون آڻ بنيامين رئي همپاڙ ڪريه.

جي هُون ايٿا نئو هازو هورو پاسو تيڙين نه آون تو اي ڏوه ٻڌوئي مون مانه

اوشي.

آڻي اتئي ڌير نه ڪري هوتو تو امي همئو بي پنڌ ڪري ڳيا هوتو؟”

تيام اُو پيٽوٿا پرا ان ڪيڏو

“ ڀڳوون وڙي امون ٿي هئو اي ڪي ڪريوه؟”

ڪنعانَ ملڪ موئين آڻري گهري پوڳين جئين ڪئين ٿيو تو

اُٿي ٻڌوئي آڻا باپ يعقوب نئو همپرايو.

پسئو اُٿي آڻري ڳوٺون ڪولي

ان هر هيڪ نئو آڻا پئها جيا اُٿي ڏون ويساتو ليڏا هارو ڏيڏا تا پاسا زڙيا.

پئها ڏيڪين

اُو آڻ ان اُٿون رو باپ پئائي ڳيا.

يعقوب اُٿون نئو ڪيڏو

“ تماري ڪري مارا ٻاڙ ڳمائي زائو پرا.

يوسف ڳيو پرو، ان شمعون ڳيو پرو، ان هئو تمي بنيامين نئو مون ٿي ڪوهيا

هارو ڪروه ربا. ٻڌائي ڏک مون مانه آوئو.”

رُون آڻا باپ نئو ڪيڏو

“ هُون آڻ بنيامين رئي همپاڙ ڪريه.

جي هُون اُٿا نئو وڙي پاسو نه تيڙي آون تو تمي مارا بي ٿي ڏيڪرا پئو

ماريا پرا.

هون کاتري ٿي اوتان ننه پاسو تيڙي آويه۔”

يعقوب بنيامين ننه مصر موئين زاوا ڏنھ

ڪنعانَ ملڪ موئين ڏڪار گهڻو وڌي ڳيو.

يعقوب رڻي اڪائي اُو ٻڌوئي ڏون ڪائي ڳي جيو اوتان ري ڏيڪري مصر ٿي اوڻيو تو.

تيام يعقوب آيون ڏيڪرون ننه ڪيڏو

“ پاسا زائين مصر موئين ٿي وڙي ڪينڪ ڏون لي آو۔”

پڻ يهوداه نومي هيڪڻه ڏيڪرڻه ڪيڏو

“ملڪ رڻه وزير امون ننه روپ ٿي ڪيڏو تو، جي تم ي بنيامين ننه نئين

تيڙي آو تو مون هوما ڪيڏي مت آيا۔”

جي تم ي بنيامين ننه امون پيڙو ميلشو تو امي ڏون ويساتو ليوا زاشون.

پڻ جي تم ي ايتا ننه امون پيڙو نئين ميلو تو امي نئين زائون.

زم مئين همڻه ڪيڏوه ملڪ رڻه وزير امون ننه ڪيڏو تو جي اُو امون ننه

آپ ڪن آوا نئين ڏنھ، جي امارو پائي امون پيڙو نئين هوڻ۔”

يعقوب ڪيڏو

“ تم ي اوتان ننه ڪم ڪيڏو جي تمارو پيڙو پائي سڻه؟

اي ٻڌي ٿي ڪليپ مون مانھ تيام ٿيھ۔”

پڻ يعقوب ڪيڏو

“ مارو ڏيڪرو تمون پيڙو ڪيڏي نئين هالھ.

اوتان رو پائي مري ڳيوھ ان هوڻه روڳو اي هيڪ پڇيوھ.

هون گهرڏو سون.

جي پنڌ ۾ ايتا ننه ڪينڪ ٿي ڳيو تو تمارا ڏيڏل ڏڪ موئين هون مري

زائيه۔”